

**Brev från Selma  
Lagerlöf till Valborg  
Olander: 1935-1940 &  
odaterat : Ep. L...**

Lagerlöf, Selma,

*HS Ep. L 45*



National Library  
of Sweden

Falun 29. 12. 1938.

Kära, älskade. Jag har ränt mig  
litet bättre de två sista dagarna och  
kunnat avverka en mängd post. Det uo-  
sta nyårsbrevet förutläs, men man måste ju  
tacka. Nu i kväll kommo blommor till  
mig från Ellen Thinn och hennes syster i  
Sorge. Det var genvant, tyckte jag, för det bar-  
de ju hellre varit jag, som skickat Ellen  
blommor för hennes arbete.

Och så min käraste vän, var icke  
ledsen på mig, förlåt mig för att jag har  
varit slakt. Det var icke något fel på  
det du skrev om mig till min 50-årsdag  
Det var mycket duktigt gjort. Det var bara  
jag, som var rädd för andra författari-  
ners oömsjuka med fru Ekau i spetsen,  
ty hon var förförligt oömsjuk, fastän hon  
höll om mig, vad skulle då icke de andra tå-  
ka och tycka? Och jag skäms nu så förfärligt  
för att jag icke tackade och var glad för vad  
du gjort utan bara tämlite på att alla dessa  
andra skulle bli förargade. Det var fejt och  
dumt av mig. Färlåt mig! Färlåt mig!

Det var något i samma väg nu  
seka. Jag tyckte om Fru Brusiers förslag  
att spela Tummön för jag tyckte, att det

kunde väl inte värka så mycket uppsen-  
da, att den gamla pjesen spelades och så  
tyckte jag, att det var roligt att få vara  
hos dig i Stockholm ett par veckor på det  
gamla viset. Och jag tyckte, att allt ordna-  
de sig så mycket lättare i Stockholm med  
din kloka och goda hjälp än här i Falen.  
Här hade jag varit tvungen att hålla  
kalas på något hotell för resande värn-  
lämningar och släktingar och detta arkade  
jag inte. När jag först kom ner till Stock-  
holm övernattades jag o. att det såg ut som  
om min födelsedag skulle göras mer väsen av, än  
jag hade väntat. Det blev så mycket fotografering  
och så många hyllande artiklar i alla tidning-  
gar. Det blev insamlingen i Folkrikalarna för  
beredningsväsen och Fru Brunnus villo ju ha  
mig tilltända på scenen och ta emot hyllning,  
dessutom var det ju tal om fackollag både  
här i Falen och i Stockholm. Och ser du,  
det är ju en olycka, men Marika och Wagner  
och Anna Lenah och alla de andra ha intygat  
sig så populära som jag. De kunna aldrig bli  
föremål för en sådan allmän hyllning. Men de  
förstår väl vad alla författare och alla författa-  
rinnor måste tänka i sina hjärtan. Din upp-  
sats i Hertan var mycket bra, den var mycket,  
mycket klokt och bra skriven. Det såg jag  
genast. Och förlät mig, förlät mig för att  
jag bara blev rädd. Jag tänkte bara på  
den somedjuka du skulle värka. Det var åter-  
igen fejt och skamligt av mig. Förlät mig!  
Även för detta. Du såg nog, att jag såkte lampor  
hyllningarna. Och jag tänkte, att man skulle

29.12.1938.

förarga sig över att du, som var  
min bästa vän, skrev beröm om  
mig. Men jag tänkte inte på, att  
du skulle bli så smärtsamt berörd  
av allt jag inte ville ha ut av dig i pressen.  
Det var hjärtlöst av mig. Du kunde  
väl inte ha gjort så stor skada. Och  
ligg inte och tänk på den under  
sömnlösa nätter. Jag tackar dig för  
den nu. Och jag ängrar mig så djupt.

Gäst nyss kom brev från  
mårbacka, att det hade varit ett fint  
julkalas hos Kajlands på jullefton och att  
alla hade varit glada åt julklopparna.  
De hade fått kaffe, äpplen etc och de hade  
dansat genom hela huset. Det blev  
jag glad åt.

Doktor Silow har skrivit ringt på. Det  
skall bli en liten fest på torget på trettondags-  
afton. Man skall samla in pengar för  
en barnkoloni. Stjärngossar skola  
tappa pengar och de skolflicka från  
Oskola skall läsa upp min Stjärngos-  
servis. Det utsändes i radio på tretton-  
afton kl. 4 eftermiddagen.

Och nu ska vi vara Rinneriska och  
kosta ut allt biltext och svårt ur våra tankar  
och bara vara glada åt att äga varandra  
Din Helena.

Faint, illegible handwriting on lined paper, possibly bleed-through from the reverse side. The text is mirrored and difficult to decipher.